

שלמעלה בראשונה, ולאחר מכן הזמין אותם לאחד בבית שתקון להם. אשריקם דוד ושלמה בנו שתקנו את הזוג שלמעלה. מיום שאמר הקדוש ברוך הוא לבנה לכני והקתיyi את עצמן, לא הזוגה בזוג שלם עם השם, פרט לכשבא המלך שלמה.

שיר השירים - הרי פאן חמיש דרגות לדבק בעולם הבא. שיר - אחת. השירים - שפים. הרי שלש. אשר - הרי ארבע. לשלה מה הרי חמיש. בחמשי הוא. שהריה - הרי חמישים הוא סוד היובל. יום החמשים הוא אמת הזוג העליון לא בא וראה, את הזוג העליון לא יוכל שלמה לתקן, אלא משום שנמצאה זוג למטה מקרים וכן, ומהו? הזוג של משה. שאמ לא היה אז הזוג נזה, לא התקן הזוג של מעלה. והכל הוא בסוד עליון לחכמי הלב.

בחוב (מלכים א ח) וידבר שלשות אלפים משל ויהי אלפים משל ויהי שירוי חמישה ואלף. פסוק זה פרשוחו החברים. אבל וידבר שלשות אלפים משל, וראי שעל כל דבר ודבר שמדובר היה אומר, היו בו שלשות אלפי משלים, כמו ספר של קהלה שהוא בסוד עליון והוא בדרך ממש, שאין בו פסוק שאין בחכמה עליונה ובדרך ממש אפילו הפסיק הקטע שבו.

שבשרה מגיע רב המנוגא סבא הראשון לפסוק זהה, (קהלת יא) שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך. בימי בחירותיך - היה בוכה. אמר, ועודאי פסוק זה נאה הוא, והוא בדרך ממש, ומיל יכול לעשות דברך ממש, ואם דרש, אין בו דרש אלא כמו שראינו בעיניהם. ואם זו חכמה, מי יכול לדעת אותה?

אלא כמה דחמיין בעינין. וαι חכמתא איה, מאן יכול למנדע לה.

ומلين זוגא לעילא, בר שלמה מלכא, דאייה אתקין זוגא דלעילא בקדמיתא, ולכבר זמין לון פחדא בביתה דאתקין לון. זפאיין אינון דוד ושלמה בריה, דאיינון אתקינו זוגא דלעילא. מיום דאמר לה קדsha בריך הוא לסייעא, זילי ואזערি גרמייך, בר בד אטא איזדונגת בזוגא שלים בשמשא, בר בד אטא שלמה מלכא.

שיר השירים, הא הכא חמיש דרגין, לאתדקא בעלמא דאתה. שיר, חד. השירים, תrin, הא תלת. אשר, הא ארבעה. לשלה מה, הא חמישה. בחמשאה איה. דהא יומא חמישין, רוזא דיובלא איה. הא חמיז, זוגא דלעילא לא יכול שלמה לאתנקא, אלא בגין דאשתכח זוגא למתא, מקדמת דנא. ומאן איה. זוגא חמישה. דאי לא הו זוגא דנא, לא התקן זוגא דלעילא. וככלא ברוזא עלאה איה. לחכימי לבא.

בתיב (מלכים א ח) וידבר שלשות אלפים משל ויהי שירוי חמישה ואלף, הא קרא איקמיה חבריא. אבל וידבר שלשות אלפים משל, ורקאי על כל מלאה ומלה דאייה הוה אמר, הו ביה תלת אלף ממש, בגון ספרא דקהילת, דאייה ברוזא עלאה, ואיהו בארכ ממש, דלית ביה קרא דלאו איה בחכמתא עלאה, ובארח ממש, אפילו קרא זעירא דביה.

דבר הוה מטי רב המנוגא סבא קדמאה להאי קרא, (קהלת יא) שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך בימי בחירותיך היה בכבי. אמר, ורקאי הא קרא יאות הוה, ואיהו בארכ ממש, ומאן יכול למעדך דרשא במשל דא. וαι איהו בארכ ממש, אלא כמה דחמיין בעינין. וαι חכמתא איה, מאן יכול למנדע לה.

מיד היה שב ואומר, כתוב בראשית תולדות יעקב יוסף בן אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וגוי. פסוק זה של קהלה הוא משל לחכמתא פסוק זה של התורה, וזה משל ליה. שמח בחור בילדותך - והו הוא נער. ויטיבך לבך - היה רעה את אחיו בצאן. ביום בחורותיך - את בני בלהה ואת בני זלפה גשי אביו. ודע כי על כל אלה - יבוא יוסף את דבכם רעה. יביאך אלהים במשפט - אלה תלדות יעקב יוסף. יוסף נכלל ביעקב, והסודות של סתורי התורה מי יכול לידע אתם ?!

וחמשת הוה התפשט לששת אלפי משלים, וכולם במשל הזה, בשעה שיוסף נכלל ביעקב, שלשות אלףים הם, באברהם יצחק וייעקב, שלשים במשל הזה בסוד החכמה. וכןן כמה סותרים הם במשאות של הנפטר, וכולם דורי הפגנים שאין להם חשיבות לסתורי החכמה.

ויהי שירו חמשה ואלף. כה בארנו, ויהי שירו של משל, והപל אחד, בין מי שאמר ויהי שירו של טלה, בין מי שאומר ויהי שירו של משל. הכל אחד הוא, ואת הפל הוא אמר. ויהי שירו - זה שיר השירים. וכי חמשה ואלף הוא שיר השירים ? והוא כך זה, חמשה הם שירים נפתחים שנפתחים במלוך שהשלום של עז, והם חמש מאות שנים של עז

החמים. חמישים שנות היובל. ואלף - זהו עז החמים, חמוץ שיוצא מצדו, והוא יורד כל אותן החמשה להבאים בפלגה. יומו של הקידוש ברוך היא הוא אלף שנים, וזהו הנחר ששופע ויוצא מעדן. יוסף הצדיק. שנקרא צדיק על שם הלבנה, כמו שהתבה בה הקדוש ברוך הוא. ומשום כך

מיד היה טוב ואמר, כתיב, (בראשית לו) אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה וגוי, hei קרא דקהלה, אהיו משל לחכמתא דקרא דא דאוריתא, וזה משל לדא. שמח בחור בילדותך, והוא נער. ויטיבך לבך, היה רעה את אחיו בצאן. ביום בחורותיך, את בני בלהה ואת בני זלפה נשיאבו. ודע כי על כל אלה, יבוא יוסף את דבכם רעה. יביאך אלהים במשפט, אלה תולדות יעקב יוסף. יוסף אחбелיל ביעקב, ורוזין דסורי תורה, מהן יכול למנדע לנו.

והאי משל אtrapesh לתלת אלף משלים, ובכלתו (דף קמ"ה ע"ב) בהאי משל, בשעתה דיווסף אחбелיל ביעקב, פלה אלף אינון, באברהם יצחק וייעקב, בכלתו בהאי משל ברוזין דחכמתא. וכןן, כמה טיעין אינון בטועני דטמיון, בהו דיניiri תריסין, דלית להו חשבנא לטמיון דחכמתא.

ויהי שירו חמשה ואלף, הци אוקימנא, ויהי שירו של משל, וכלא חד, בין מאן דאמר ויהי שירו של טלה, פלא אהו חד, וכלא אהו קאמר, ויהי שירו, דא שיר השירים. וכי חמשה ואלף אהו שיר השירים. וdae הци הוא, חמשה אינון פרעון ופתחין דמתפתח במלכא דשלמא דיליה. ואינון חמש מאה שנין דיאולנא דמי. חמשין שנין דיובלא.

ואלף, דא אהו אילנא דמי, חתן דנפיק מפטריה, ואהו ירידת כל אינון חמישה, למיתי לגביה בלה. יומיה דקידשא בריך הוא אלף שנין אהו, וזה אהו נחר דנגיד ונפיק מעדן. יוסף זבחה. דאקרי צדיק, על שם דתני בה קדשא